

1 december 2013: ilja

Zoals gisteren besproken staan we vandaag om 09.00 uur klaar voor onze tour. Het is ijskoud buiten dus lange broeken aan, truien, jassen, sjawls etc. Jammer dat we ons thermogood alweer terug hebben gestuurd naar huis. Iedereen stapt bibberend in de auto. Wat zijn we blij dat we geen brommer hebben gehuurd voor vandaag, het weer is mistig en de temperatuur komt zeker niet boven de 10 graden uit, er staat een ijzig windje. Allereerst wordt er gestopt bij het toeristen informatiecentrum, hier kun je alle informatie vinden over de hele regio.

Phonsovan is in de jaren 60/70 zwaar gebombardeerd door de Amerikanen tijdens de Vietnamoorlog. Van de 200.000 clusterbommen is een vierde niet ontploft en daar heeft de regio nog dagelijks mee te maken. In de loop van de tijd zijn alle toeristische sites schoon en bomvrij gemaakt maar je mag niet buiten de gebaande paden gaan omdat er nog steeds kans op ontploffing is. Zo is er bijvoorbeeld een film te zien waarin de organisatie die zich bezighoudt met het bomvrij maken, aan kinderen vertelt hoe ze een bom kunnen herkennen en er niet mee mogen experimenteren. Wat je daarna ziet is vergelijkbaar met de vuurwerkspotjes op de Nederlandse TV, alleen wat erger. Vandaag gaan we wat plekken bezoeken die te maken hebben met deze oorlog. Bij het toeristencentrum staan heel wat van de bommen tentoongesteld. Van oud bommateriaal worden tegenwoordig lepels en armbanden gemaakt door de lokale bevolking, die weer aan toeristen worden verkocht. Zo krijgen die mannen toch een nuttige bestemming. De eerste bestemming die we bezoeken is een veld met kraters, hier zijn indertijd veel bommen ontploft en het geheel ziet er indrukwekkend uit. Bijna niet voor te stellen hoe hier 40 jaar geleden een slagveld is geweest. De tweede bestemming is een lokaal dorpje van een hmong stam. Deze mensen hebben oud bommateriaal bewerkt in hun dagelijks bestaan. Hekken gemaakt van bomschilden, deze worden ook gebruikt als fundering voor hun kippenhok en duiventil. Maar ook als teeltbak voor uien. We lopen door het dorp en ondanks het feit dat de mensen gekleed zijn anno 2013 is hun leven 50 jaar blijven stilstaan. De huizen zijn gemaakt van bladeren en hout, in de huizen wordt een vuurtje gestookt om op te koken en om je warm te houden. Overal lopen koeien, kippen, varkens en honden los. Het is een bizarre wandeling door de tijd. We mogen binnen kijken in een huis waar net een koe is geslacht voor het hmong nieuwjaar dat deze week plaatsvindt. Er zitten 3 mensen om de resten van de koe. De 1 snijdt het vlees, de ander kookt de darmen en nog 1 slaat het vlees plat tot een soort gehakt. Remco staat er met zijn camera bovenop. Na het dorpsbezoek gaan we lunchen bij een lokaal restaurant. Het is gebruikelijk om hier noodlesoep te eten tussen de middag dus dat doen we dan ook. Remco kan natuurlijk zijn maag hier niet mee vullen en loopt naar de winkel naast het restaurant om nog wat repen te scoren. Hij vraagt wat een hele doos repen kost en de man antwoordt € 1. Per stuk vraagt Remco, nee zegt de man de hele doos. Hebberig neemt Remco gelijk 2 dozen van 26 repen mee en begint direct uit te delen. Tja, zo kan ik het ook!

Na de lunch bezoeken we nog een grot die gebombardeerd is en waarbij 273 mensen zijn omgekomen, die zich daar schuil hielden. Het resultaat van een verrader. Op zich was de grot

Phonsavan, een stad met geschiedenis....

Geschreven door Remco & Ilja
zondag 08 december 2013 14:03 -

niet zo heel interessant maar met het verhaal erbij wel indrukwekkend. Dagelijks komen hier nog mensen om hun overleden familieleden te herdenken. Als laatste punt van onze tour gaan we naar de plain of jars, de kruikenvallei. Er zijn in totaal 7 van deze vlaktes te bezoeken en wij gaan naar de hoofdsite. Op een heuvel liggen overal kruken uit het stenen tijdperk. Er gaan allerlei verhalen de ronde over de bestemming van de kruiken en hoe ze daar gekomen zijn. Hoe het echt zit is nog niet bevestigd door iemand. Wat wel vreemd is dat de kruiken behoorlijk groot en zwaar zijn en dat in die tijd er geen materieel was om alles de berg op te krijgen. 1 van de mysteries op deze aarde dus.

Het is hier nogal toeristisch dus met een uurtje zijn we er wel klaar mee. Het is ondertussen 16.30 uur als we weer bij ons hotel aankomen. Een lekker bakkie koffie om warm te worden gaat er dan wel in.